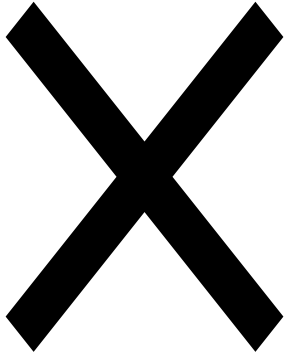

UN STUDENT DIN MOLDOVA

19 ani și un rucsac cu plăcintele mamei, câțiva ciorapi și niște tricouri pentru zilele ce urmau a fi petrecute într-un oraș crepuscular, în care clădirile sărută cerul, iar oamenii sunt preocupați numai de bateria telefonului. Când am plecat de acasă, nu am avut niciun gând care să-mi direcționeze așteptările.

De altfel, îmi era aproape imposibil să-mi fac așteptări. Aveam numai muzica și nostalgia pentru oamenii pe care i-am lăsat în urmă.

Aerul Bucureștiului modern este contaminat cu tot soiul de indivizi din diferite zone ale țării, persoane la care se simte influența culturii în care s-au născut și care i-a modelat, de altfel. Parcă imensitatea lumii în care trăim s-ar fi redus la un singur punct spațial, un oraș în care un puști venit pentru a se îmbogăți din multiple puncte de vedere a fost aruncat direct în haosul central. Copleșit de un amalgam de sentimente faine, am început să descopăr oamenii frumoși care mă inspirau și îmi redădeau echilibrul social. Atunci am cunoscut o persoană care m-a determinat să iubesc fiecare părticică a haosului urban. Îmi este dor de tine. Am zâmbit când, odată cu mine, natura a început să-și lepede splendorile toamnei, arborând o ținută neglijentă, în tonuri de gri șters. Am început să obolesc, să caut un refugiu, un loc în care să nu mă simt în permanență expus.

Am zâmbit când am văzut Parcul Herăstrău primăvara, înflorit, plin de oameni incredibili care se plimbau, alergau sau se jucau. Iarna, însă, parcul are o frumusețe aparte, reflectată nu atât de mulțime, cât mai ales de jocurile cromatice și țesăturile peisajelor. De o măiestrie arhitecturală și culturală uimitoare, Biblioteca Națională este un alt punct în care studenții aleg să își petreacă zilele friguroase, fiind locul în care ceaiul este însoțit întotdeauna de o poveste bună.

Bucureștiul te comprimă și te face să vrei să faci parte din agitație. Ți dai seama cât ești de imbecil atunci când iei tot ce îți trebuie, stai la coadă 45 de minute după ce umbli prin magazin încă 30, iar când ajungi la casă constăți cu stupeoare că ți-ai uitat portofelul acasă. Îmi doresc să cred despre mine că sunt o persoană ușor adaptabilă; îmi plac lucrurile noi și vreau să le simt pe pielea mea. Un prieten îmi spunea odată că sunt generos în critici și în idei. M-a făcut să zâmbesc atunci, deși subiectivitatea nu este exclusă.

Este genul de om pe care îl vrei în preajma ta de-a lungul studenției.

L-am cunoscut la Sociologie, locul unde îmi scriu zilnic drumul către cariera profesională pe care mi-o doresc. Înclinația către antreprenoriat a început de când aveam 12 ani și 10 lei în buzunar, având în jurul meu oameni care mă inspirau și care mi-au ghidat cumva gândurile și aspirațiile către ceea ce urma să devină visul unui puști.

Am crescut și odată cu vârsta am devenit mai rațional, descoperind cât de importantă este persuasiunea într-o afacere. Unii ar spune că este vorba despre manipulare, dar consider că acest concept include un sens peiorativ care îl exclude pe cel pozitiv. Uneori, oamenii au nevoie să fie convinși pentru că toți ne prindem de certitudini ca să supraviețuim. Afacerile în sine sunt motoare viabile ale evoluției, pentru că oamenii fac în permanență schimburi. Inițial, sociologia am ales-o într-o glumă, am aflat că se ocupă cu indivizi și am spus că asta este ceea ce îmi doresc, fără să știu ce înseamnă de fapt și cât de complexă este.

Printre pasiunile mele se numără psihologia, călătoriile și discuțiile lungi însoțite de o țigară. Îmi plac cafeaua și umbrele pe care le formează noaptea, iubesc, de altfel, apusurile. Studenția este prilejul unui tânăr să crească și să se cunoască pe sine, dar să și experimenteze senzații noi. Cunoașterea științifică e importantă pentru viitorul adult care va intra pe piața muncii și va asigura economia țării, iar cunoașterea senzorială, personală este reprezentată de poveștile pe care le vei spune la mesele de Crăciun nepoților tăi. Găsirea unui echilibru în ceea ce înseamnă cele două aspecte importante ale vieții de student este deseori plină de obstacole. Fie că este vorba de vecinul din cămin care la 4 dimineață îi cântă o serenadă tinerei de vizazi sau de gașca de băieți care pur și simplu duc gaming-ul la extrem, somnul devine un obicei pe care nu și-l permit toți. Mesele „în familie” au loc în fiecare duminică seara, iar ora depinde întotdeauna de momentul în care ajunge pachetul de acasă. Zacusca ia locul unei fripturi bine făcute și desertul este mereu asigurat de poale-n brâu delicioase.

Ca să concluzionez, Bucureștiul nu este în totalitate un oraș haotic, super aglomerat și îmbâcsit. Pentru mine, este locul care armonizează modernul cu elementele vechi, clădirile frumos așezate și delimitate de spațiile verzi, pasajele înalte și străzile pavate, parcă decupate din opera lui Călinescu, completând un tablou actual al secolului XXI.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

MIRCEA EMANUEL CRIVĂȚ
Facultatea de Sociologie și Asistență socială

*Independența
prin Cultură*